

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЪСТНИКЪ

АБОНАМЕНТЪ:
30 лв. за година, 15 лв. за 6 мѣс.
връщатоня.

ЕДИНЪ БРОЙ 40 СТ.

Такси за обявления:
За годишни и външални по 20 л.
За некрлоад 25 лв. Търговски,
адвокатски и др. по 1 лв. на кв.
см. Проставски по 10 ст. на дума.
За малки обявления до 25 думи
5-10 др. на дѣло. За новоче
публикации — по скоразумѣне.
Всичко което се отнася до вѣст-
ника да се изпраща до Редакция-
та му — Иметството, Варна.

Органъ и издание на Варненската Градска Община. — Излиза всѣка сѣбота.

Продължение.

Ваше посочили окръжното на Министерството на Вътрешнитѣ Работи и Народното Здраве под № 1310 отъ 13 октомври 1919 година касателно бѣжанци български страдалци ведно съ отечеството ни, да се настаняватъ въ селата, за да не ставатъ натрупвания въ голѣмитѣ градища, толкова повече трѣбва да се избѣгва настаняване на рускитѣ бѣжанци въ голѣмитѣ градове, ано изобщо централната властъ естотъ за съгласно съ интереситѣ на страната, тѣхното допусчане въ България. Колькото за настаняването на етажничкитѣ сѣмейства, това е въ пълно съгласие съ рѣшение № 4 отъ 5 того на общинския съвѣтъ, за което сж гласували 15 съвѣтника при 23 присѣствували.

Общинския съвѣтникъ г. П. Куджевъ, който по настоящемъ е членъ въ градската реквизиционна комисия, намира, че градската реквизиционна комисия е подчинена на окръжната такава и е длъжна да изпълнява нейнитѣ нареди, освѣнъ ако сж явно противозаконни или фактически неизпълними. Съ прѣдметното прѣрѣкание градската реквизиционна комисия не се е занимавала и споредъ него тя дѣйствува независимо и е отговорна за своитѣ дѣйствия прѣдъ военния съдъ, не е работата на общинския съвѣтъ да се занимава съ това прѣрѣкание.

Общинския съвѣтникъ г. Д. С. Поповъ — и тѣмъ тоя случай иде да потвърди нашето мнѣние, че въ градската реквизиционна комисия трѣбва да засѣдаватъ наши другари, които формено отдѣлени отъ насъ ще дѣйствуватъ независимо, като прокарать духътъ, който вѣтае тукъ и въ името на който ние сме дошли, слѣдователно, ние ще трѣбва да вниземъ въ борбитѣ и необходимо е да се занимаемъ съ конкретни случаи тукъ, за да вземемъ рѣшение, което ще ръководи гримата наши другари въ по-нататъшната нмъ работа, тѣй като тия дѣйствия сж прѣмо велѣни и прѣмо обидни за общината. Ако окръжната реквизиционна комисия не спазва способа по правилника за реквизицията, това е едно беззаконие и въ ещо време прѣдизвикателство.

Осѣнъ туй това сж хора носящи всѣвъ-можни зарази и не минали нужната карантина. Очевидно е въ тоя случай, че има единъ оформенъ конфликтъ. Съ прѣдметнитѣ писма тѣя управителъ сѣ тѣ да като прѣдседател на окръж-

ната реквизиционна комисия въ първия случай, като иска въ 12 часа да се ревизира посоченото училище, а като окръженъ управителъ въ втория случа иска обложение по настаняването на етажничкитѣ сѣмейства въ училището. Ще трѣбва да му кажемъ, че въ силата на общинската автономность освѣтена отъ конституцията ний имаме право да разполагаме съ общинскитѣ имоти, и че ако той изпълнява една заповѣдъ по силата на законъ да изпълнява етажничкитѣ сѣмейства, нѣма законъ друго лице — въ случая общината да нѣма право да даде подслонъ на тия сѣмейства. При днешната кричаща жилищна нужда необходимо е щото общинската властъ да се съобразява съ социалнитѣ задължения, като: прѣхраната, продоволствието и жилищния въпросъ, като социално учрѣждение. Окръжната реквизиционна комисия трѣбва да държи пълна смѣтка за тая бошуваща криза и жилищенъ въпросъ, да прѣгледа чл. 3 и 51 отъ правилника за способа на реквизицията и да разбере, че тия нареди сж неизпълними и че създаване подслонъ на не бѣжари бѣжанци бихме изострили още повече кричащата нужда отъ прѣхрана и жилища. Да съблюдава окръжното № 1310 отъ 13 октомври 1919 година, съ което се прѣдписва на окръжнитѣ управители въ царството да се умѣотоява жилищната нужда, като не се позволяватъ натрупвания, наши бѣжанци, страдалци ведно съ отечеството ни да се изпращатъ въ вътрѣшността и въ селата.

Общинския съвѣтникъ г. д-ръ Т. Стояновъ каза: прѣдписанята на окръжната реквизиционна комисия въ конкретния случай по фиксираното помѣщение е погрѣшно и противозаконно, общината не може да дѣйствува като автоматъ, а като социално учрѣждение общинската властъ трѣбва да се съобразява и съ социалнитѣ искания. Градската реквизиционна комисия, която произхожда отъ общинската властъ и съставлява отдѣлно тѣло, която стои по близна до вѣщата и ги познава по-добрѣ, съобразявайки се съ мѣстнитѣ условия сама може да ревизира посоченитѣ помѣщения за такава нужда или за такава цѣль. За поданитѣ обяснения по настаняването на етажничкитѣ сѣмейства въ училищата ще се отговори, че общината като господаръ на тия училища дава подслонъ на етажничкитѣ сѣмейства, гражданъ. Това е нашата реквизиционна комисия нѣма право безъ огледъ на жилищна нужда си въ работата на Компетентанъ е тентнитѣ трѣбва

ка за тия нужди, като не стоимъ надеферентни на прѣвитѣ отношения между градската и окръжна реквизиционна комисия, когато бжде нарушена тая наша компетентность, рискуваме да бждемъ обрани отъ нашитѣ помѣщения.

Въ заключение, прѣдлага да се вземе рѣшение, че даденитѣ нареди отъ окръжната реквизиционна комисия сж неизпълними, като противорѣчиви на закона.

Общинския съвѣтникъ г. Ст. Вен. Поповъ каза: общинския съвѣтъ нѣма мандатъ да се занимава съ политически въпроси, като тоя за договоръ съ Русия и да критикува по-горнитѣ вѣстания, а да дѣйствува въ рамкитѣ на законитѣ и до като послѣднитѣ сж въ сила, налага ни се да го изпълняваме. Въпроса за договора е чисто държавно-политически и само хора, които иматъ мандатъ могатъ да го критикуватъ, а не и ний. Рускитѣ бѣжанци сж приети отъ тия хора и ний не можемъ да вѣземъ въ разрѣзъ съ тѣхнитѣ дѣйствия. Азъ съмъ националистъ и съмъ за поддръжката на устоитѣ на днешната държава.

Общинския съвѣтникъ г. Ст. Савовъ: Градската реквизиционна комисия е органъ на окръжната и дѣйствува по силата на специаленъ законъ. Никакви протести не можемъ да правимъ споредъ съществующия редъ. Общинския съвѣтъ не бива да се мѣси въ нейнитѣ дѣйствия. Градската реквизиционна комисия не се е занимавала съ исканитѣ нареди, така че каквото и рѣшение да вземъ ний не можемъ да измѣнимъ онова, каквото е нейна длъжность да направи, защото има лична отговорность и каквото мандатъ да ѝ даваме, той не ще бжде задължителенъ за нея.

Общинския съвѣтникъ г. Р. Крайчевъ: Касаетъ се до два факта. Настаняване на бѣжанци руси и на идещи наши плѣнници около 3,000 души. На първитѣ ние нито бромъ, нито вряя на гостуването имъ знаемъ, на вторитѣ ние по дълъгъ и доброволно ще дадемъ радушенъ приемъ, като жертви на капиталистическото безредие. Тѣ сж много-очакванитѣ сѣмѣйства и ще имъ откриемъ истината.

Слѣдъ като нмъ е позволено да се настаняватъ въ дѣвическата гимназия, безъ пълна карантина, безъ огледъ на туй, че тѣ изхождатъ отъ мѣста заразени съ епидемия и могатъ подпадать града отъ болѣсти. е единъ печаленъ фактъ днешъ приематъ бѣжанци поради 400 такива дойдатъ ош

тѣхното принуждане не се знае до като града се завземе отъ тѣхъ и Варна плуве въ тѣхното мнозинство.

Ако никѣдъ- тия бѣжанци сж не-приемани, защо България нмъ дава своето сервилно покрѣпане? Ясно е като бѣлъ денъ, че ние търсете тѣхната поддръжка, слѣдъ като народа вдига гласъ и изостря уши противъ досегашнитѣ своеволия, на които безпощадно е билъ подложенъ.

Общинския съвѣтникъ г. Д-ръ Т. Стояновъ — възмущавамъ се отъ тая сервилность на буржуазията по отношение приема и настаняването на рускитѣ бѣжанци въ гимназията безъ нужната карантина. Ний трѣбва да защитимъ виспи и социални интереси на масата.

Общинския съвѣтникъ г. Д. С. Поповъ — нѣма съмнѣние, че ние сме, които ще отговаряме на жизнения интересъ на широкитѣ народни маси. Ний имаме автономно право, при все че закона за градскитѣ общини е билъ неизпълненъ.

Азъ съмъ въ положение да кажа, че прѣвъ време на войната, българскитѣ левове се промѣниха въ рубли и цѣния руски икѣжа отъ политическитѣ срѣди, отъ които вий изхождате, които прѣдставявате за удвояване на капиталитѣ си. За казаното беззаконие отъ страна на окр. реквизиционна комисия трѣбва да се посочи и маредбата на чл. 62 отъ правилника за способа на реквизицията, че градската реквизиционна комисия, при реквизирането трѣбва да държи точна смѣтка за мѣстнитѣ интереси, което трѣече, че и да има закони, които позволяватъ настаняването на вѣжничкитѣ въ градскитѣ трѣбва да съблюдаваме хигиената на града, продоволствието и жилищната криза. Пуснати безъ никакви карантини, вѣднѣж на епидемически бол имало случаи. Съ които рѣшаватъ на прѣна ст

